Riepelsteertje

Der was ais n aarme Mulder dij n aibels nuvere dochter haar.
Mor Mulder was slim òfgunsteg op riekste kerel van t dörp en wol stomme geern dat t laive wicht der mit traauwde.
Hai snakde tegen dij rieke stinkerd dat zien dochter van aal t stro in wereld gold spinnen kon.
“Zai krigt bie mie d’beste betrekken dij k heb,” zee slaauwe zoakenman.

Hai sloot t wicht op in n duuster hok mit twij boal stro en n gammel spinrad.
“Mörgenvroug veur t kraaien van hoan mout t apmoal gold wezen,” zee e, “aans breng k Mulder omhaals.”

t Mulderinnetje hoelde troanen mit toeten dou inainen om klok twaalm n aibels luddek iepenkrietje van n kerel tou stro oet kroop.
“Wat gefst mie as k der aaltenduvel gold van spin,” vruig e.
"Och,” zee t wichtje, “krigst mien mooiste ring.”
Hai grisde golden ring en…
snorre snorre snorre, d’eerste spoul was volle.

Zo gong t hail nacht deur en veur t kraaien van hoan was t iepenkrietje vot en aal t stro versponnen tot t zuverste gold.
Mor dij rieke stinkerd wos gain ho… meer, meer, en brocht nog tien boal stro.
“Mörgenvroug kloar,” komdaaierde hai, “aans…”
t Wichtje reerde sloten vol… dat zulfs n vis der in verzoepen zol.

Krek as dag derveur was doar inainen weer t leutje iepenkrietje.
“Wat gefst mie as k weer spin tot kraaien van hoan.”
“Och, krigst mien mooiste haalsketten.”
Hai grisde ketten van haals en… |
snorre snorre snorre, d’eerste spoul was volle.

Bie t kraaien van hoan zat rieke stinkerd nog boven op t gold van dag derveur mor… hai mos meer, nog veul meer, wol riekste man van wereld wezen.
t Hok zat tot nok tou vol mit stro. “As dat mörgen apmoal gold is most mit mie traauwen,” zee dij zunege gloeperd, "din huifst vanzulf ook gain dure betrekken."
t Verdrait biggelde t wicht over schounen en weer kwam dij male iepenkriet.
“k Heb die niks meer te geven,” griende t aarme schoap.
“Joawel,” snoaterde t iepenkrietje slicht… “ik wil t klaain potje dijstoe krigst”
“Och eh… das goud…," zee ze snokkend mit t haart vol bloud.

Snorre snorre snorre, d’eerste spoul was volle. Snorre, snorre, snorre en t huile hok zat volle.
t Wicht zat midden maank apmoal blinkend gold en traauwde bie t luden van klok dij minne geldduvel.

Negen moand loater was t verleden vergeten en was der bliedschop over t heden.
t Hail dörp vierde feest mor… inainen ston e doar, achter waig en bandiesde: “wat mie toezegd is moakt schuld, dit is t énd van mien geduld.”

Nog slimmer as slim gong t laive wicht aan t schraaien.
Aal troanen van t verdrait gongen aan loop,
Aal t goldgele groan op t laand verzoop.

“k Geef die nog ain kaans, ast doe binnen drij doag mien noam waist, magst potje holden.”
“eh… Jan, Pait, Kloas, Kees, Hinderk”, schraiwde t wicht… en aal noamen dij der wieder in t dörp wazzen.
Aanderdoags bie t kraaien van hoan ruip ze roadeloos “eh…Ribbenbaist, Schoapekuut eh… Snorrepoot.”
“Nee, nee, nee t is aans… mörgenvroug leste kaans!” en vot was e.
Aarmoudeg van verdrait liepde t wicht heur laid, mit schounen in haand aan raand, van nacht en woaterkaant.

Dou… wiedvot over t diezeg laand heurde ze n verske.
"Vanof mörgen, mörgen, mörgen mag ik veur t potje zörgen, want der is gainain dij wait… dat ik Rie-pelsteertje hait."

Veur t kraaien van hoan was ze thoes en weer was doar dij minne loes.
“Leste moal,” zee e…
“eh…Okkie, eh…Alex, eh…eh,” dee ze asof.
“Nee, nee, nee, zo hait ik nait,” danste t kereltje bliede en greep t potje oet waig.
“Eh, eh… Riepelsteertje!” ruip t wicht.

"Da's n gloepstreek!" broesde t kereltje.
"Doar zit Duvel maank, doar zit Duvel maank!" balderde Riepelsteertje laank.
Hai greep zien bainen tot onder knijen
en ropde homzulf hailendaal in twijen.

Auteur: Free Westerhoff

Riepelsteertje is een verhaal uit de reeks Gnivvels van Free Westerhoff.

Een aantal van deze verhalen is uitgezonden op Radio Noord in het programma De Noordmannen.
Hieronder het filmpje bij het verhaal Riepelsteertje (Repelsteeltje).

https://www.youtube.com/watch?v=KZzhFHyeqlE